

Hoger Beroep OH +1

UNTERREKEND BIJ DE RECHTBANK VAN TURNHOUT
VOR DE VOORDE RECHTBANK VAN
KAMER DER RECHTBANK VAN TURNHOUT

10.11.00

BLAD

Not.nr.: 66.53.100659-93

van: 15.01.2001

Griffier nr.: 146

Rep. nr.: 160

TEN BESTECHTELIXE TITEL

VONNIS uitgesproken in het gerechtshuis "Het Kasteel" te Turnhout op
MAANDAG VIJFTIEN JANUARI TWEEDUIZEND EN EEN,
in de openbare zitting van de VEERTIENDE KAMER van de Rechtbank van
Eerste Aanleg van het gerechtelijk arrondissement Turnhout, alwaar zetelden:

Enig Rechter-Voorzitter.

, Substituut Procureur des Konings.

, griffier.

In zake van het OPENBAAR MINISTERIE tegen:

248

, geboren te

op

zonder beroep, wonende te

BEKLAAGD VAN :

bij inbreuk op de artikelen 44, 64, 65 en 69 der wet van 29 maart 1962 houdende orga-
nisatie van de ruimtelijke ordening en van de stedenbouw, gewijzigd bij de artikelen 4,
20, 21 en 25 der wet van 22 december 1970,

in strijd met de vergunning van het college van burgemeester en schepenen van de ge-
meente van 29 maart 1993,

als eigenaar,

op het onroerende goed gelegen te

gekadastréerd als

art. 2521,

-12a 46 ca - weiland

-18a 03 ca - hoeve

met een globale oppervlakte van 30a 49 ca,

eigendom van

) echtgenoot van

de hiernavermelde werken in artikel 44 omschreven,

van 1 juli 1994 tot 17 september 1997 te hebben instandgehouden, nl. :

een werkplaats voor landbouwvoertuigen en auto's waarvan een gedeelte van circa 15
m op 15 m ingericht werd als woning (uitvoering uit baksteen metselwerk, zadeldak
uit golfplaten).

Gezien de voorgaanden dezer procedure, en meer bepaald het tussenvonnis dezer
Rechtbank, zelfde Kamer, de dato 8 mei 2000, waarbij de heropening der debatten
werd bevolen.

2 BLAD

Gezien de stukken van het dossier.

Gelet op de behandeling van deze zaak ter openbare zitting van 20 november 2000.

Gehoord het Openbaar Ministerie in zijn vordering.

Gehoord beklagde in zijn middelen van verdediging, ontwikkeld door Mr. .
advokaat te

Overwegende dat de tenlastelegging afdoende bewezen is.

Overwegende dat na tussenvonnis het College van Burgemeester en Schepenen van
in datum van 26 juni 2000 besloten heeft dat zij akkoord gingen met de
eerder voorgestelde meerwaarde.

Dat thans de diensten van Ruimtelijke Ordening stellen niet meer akkoord te kunnen
gaan met een meerwaarde.

Overwegende dat de houding van de respectieve overheidsdiensten welke betrokken
zijn geweest bij de besluitvorming aangaande de maatregelen naar aanleiding van het
door beklagde gepleegde en niet-betwiste bouw misdrijf getuigt van onbetamelijk
bestuur, en is kennelijk onredelijk geweest ten overstaan van beklagde in zijn streven
naar het oplossen van zijn wederrechtelijke toestand.

Overwegende dat beklagde niet de speelbal kan zijn van twee instanties die niet
accuraat hebben gehandeld bij de beslissing tot het al dan niet opleggen van een
meerwaarde.

Dat de dienst Ruimtelijke Ordening thans voorhoudt dat en meerwaarde niet meer kan
opgelegd worden, gezien de gewijzigde wetgeving van 1999.

Dat zulks, in zoverre dit juist zou zijn, beklagde niet ten nadele kan strekken nu
beklagde wel van de maatregel der weerwaarde had kunnen genieten (waarmee hij
akkoord was, zelfs wat betreft het bedrag), indien tijdig zou beslist geweest zijn.

Overwegende dat de gevorderde herstelmaatregel tot afbraak in de gegeven
omstandigheden onredelijk en derhalve ongegrond is.

Bij de bepaling van de strafmaat houdt de Rechtbank rekening met de aard van het
misdrijf, alsmede met het gerechtelijk verleden van beklagde.

Gezien de bepalingen van art. 162, 194 van het Wetboek van Rechtspleging in
Strafzaken; art. 38, 40 van het Strafwetboek; art. 1 wet 5 maart 1952, gew. wet 24
december 1993; de wetten van 2 juli 1981, 22 december 1989, 20 juli 1991 (B.S. 1
augustus 1991), 26 juni 1992 en 24 december 1993; art. 91 K.B. 28 december 1950,
gew. K.B. 29 juli 1992 en K.B. 23 december 1993; art. 2, 11, 12, 14, 31, 32, 34, 35,
36, 37 en 41 der wet van 15 juni 1935; art. 28 en 29 wet 01 augustus 1985, gew. wet
24 december 1993; art. 58§1 K.B. 18 december 1986.

olude h. Coakst
J

OM DEZE REDENEN,

en bij toepassing van artikels 44, 64, 65 en 69 der wet van 29 maart 1962 houdende organisatie van de ruimtelijke ordening en van de stedenbouw, gewijzigd bij de artikelen 4, 20, 21 en 25 der wet van 22 december 1970, door de Voorzitter aangeduid.

DE RECHTBANK,

vonnissende op tegenspraak:

Veroordeelt beklagde wegens de voormelde tenlastelegging tot een **GELDBOETE** van **TWEEHONDERD VIJFTIG FRANK**.

Boete vervangbaar bij gebrek aan betaling binnen de wettelijke termijn door een gevangenzitting van twee maanden.

Zegt voor recht dat voormelde geldboete verhoogd wordt met 1.990 opdecimen en gebracht wordt op: vijftigduizend frank.

Verwijst beklagde tot de kosten van het proces, belopende in het geheel en tot op heden: vierduizend driehonderd zevenenzeventig frank.

Verwijst beklagde, ingevolge art. 1 van het Koninklijk Besluit van 29 juli 1992 (gew. K.B. 23 december 1993), tot betaling van een vergoeding van **duizend frank**.

Verwijst beklagde bovendien, bij wijze van bijdrage tot de financiering van het Fonds tot Hulp aan de Slachtoffers van opzettelijke gewelddaden, tot betaling van een bedrag van **TIEN FRANK**, verhoogd met 1990 opdecimen en gebracht op tweeduizend frank.

Wijzen de gevorderde herstelmaatregel af als zijnde ongegrond.